

Gemeente van Jezus Christus,

Leven op de adem van Gods stem. God verhief zijn stem en zei tot Mozes: "Je hebt mijn bevelen in de wind geslagen en niet gehoord naar mijn stem. Als je het land Israel gezien hebt zul je tot het voorgeslacht vergaderd worden." En Mozes waagde het om God te vragen: "Heer, geef dit volk toch een leider, die voor hen uit gaat, er met hen op uit trekt en hen weer thuis brengt naar uw tempel, opdat de vergadering des Heren niet zij als schapen die geen herder hebben."

Mozes leefde op de adem van Gods stem, want het was die stem die hem wegriep bij de schapen, want Mozes zou een herder van mensen worden. Zo ging het vaker met vrienden van God. Hoe intens heeft de H er niet gesproken met de leiders van zijn volk, en in het bijzonder met David, die man naar Gods hart. De stem van God riep hem weg bij de schaapskooi, om koning voor de mensen te zijn. En dan schieten we de woorden te binnen van Jezus: "Laat de netten liggen in het schip, en volg Mij en ik zal jullie vissers van mensen maken."

Hoe is dat toch mogelijk? Hoe is het mogelijk, dat een schaapherder plotseling koning is, als de stem van God klinkt? Hoe is het mogelijk dat, als God spreekt, een menigte geen menigte meer is, maar een volk? Hoe is het toch mogelijk dat de stem van God Paulus staande houdt op de weg naar Damascus, en hij van christenhater verandert in apostel? Hoe is het mogelijk dat de stem van God klinkt en wij niet langer zomaar een groep mensen zijn, maar gemeente?

Het komt, omdat wij leven op de adem van Godsstem!

We lezen twee gedeelten uit de Schrift. Woorden van een pessimist en woorden van een optimist. De grootste onder de pessimisten is Prediker: "Wie kent de verklaring der dingen? Alles heeft zijn tijd en wijze en het kwaad is in alle mensen. Niemand weet toch wat er zal gebeuren. De een heeft macht over de ander, zodat er alleen maar onheil is."

Prediker de Pessimist predikt het evangelie van de moedeloosheid. En dat terwijl ook hij op de hoogte is van de stem van God, die de wereld verandert. De Pessimist leeft niet op de adem van Gods stem maar zweeft rusteloos mee met de wind der dingen.

Hoe herkennen wij de pessimist? Het is bijvoorbeeld de omstander bij een zieke, die zegt: Het zal wel niet goed komen. De pessimist is iemand die nieuwe initiatieven blokkeert. Hij wantrouwt zijn omgeving en trekt alles in twijfel zodat alle zekerheid kapotgeslagen wordt. De pessimist is ook diegene die tegen je zegt: Als ik weer eens wat tijd heb, zal ik proberen je nog eens een bezoek te brengen.

Als je wettelijk de ander nodig hebt, als je even je hart moet luchten, omdat de zorgen je te machtig worden, dan heb je de grootst mogelijke behoefte aan een ware optimist, die tegen je zegt: Volgende week kom ik weer. Dan ben ik er voor je!

En daarom kunnen we er zeker van zijn, dat God een ware optimist is, omdat Hij vanaf het allereerste begin heeft gezegd: "Ik ben, die ik ben. Ik ben er voor je, omdat ik je ellende gezien heb, je zorg je verdriest je tramen." Want dat is de Naam van God, Jaweh, IK BEN!

Zijn Naam is niet: Ik zal eens zien of ik nog wat tijd heb. Het is niet: Als je me nou echt nodig hebt, dan zal ik wel zien. Neen, deze God is: Ik ben. Los van onze inspanningen, onze uitspattingen, onze toenadering, los van ons geloof, los van ons ongeloof: God is aanwezig, Ik ben!

Er staat immers niet in het evangelie: Ik wil proberen een Herder te zijn voor jullie. Nee, het evangelie verkondigt ons: Ik ben de goede Herder. Ik ben de deur. Ik ben de ware wijnstok. Ik ben het brood des levens. IK BEN!

En dan kunnen wij nog zo razen en tieren dat we afstand doen van God en dat we niet geloven, maar Hij is er, of we dat nu willen of niet.

De Heer is bij ons. Maar hoe is Hij dan bij ons wánwezig? In de oude t j d was het nog eenvoudig: Ik ben, die ik ben. Maar in de nieuwe tijd zendt God in deze wereld zijn innigste, zijliefste zoon, Jezus Messias. In hem zien w j hoe God aanwezig is. "Ik ben de Goede Herder." Opdat de gemeente niet als schapen zonder herder zal zijn. Hij is er niet zo nu en dan maar even, maar Hij is er altijd en overal en bij ons allemaal. Hoe is hij dan God met ons? Deze God is goed.

Hij is niet de beste de grootste de sterkste God want er is maar één God, Hij is eenvoudig Goed. En net zo bij Jezus. Jezus is niet de b ste en liefste en grooste, hij is eenvoudig De Goede Herder, want Hij is immers de eniggeboren Zoon van God. Onze Verlosser heeft geen concurrenten, hij is de goede herder.

Er wordt in deze wereld o tzaglijk veel reclame gemaakt. En steeds trappen mensen er weer in. Het een is nog beter en sterker en mooier dan het andere. Zolangzamerhand hebben jonge mensen van mijn generatie daar genoeg van, ze kijken er vaak dwars door heen. Want als je jonge mensen vraagt, wat ze ten diepste belangrijk vinden, dan hoor je ze aarzelend, maar steeds vaker zeggen: "Wat ik zoek, dat is zekerheid. Ik wil weten waar ik op aan kan, want ik kan alles krijgen in deze wereld, maar ik wil weten waarom ik leef en vanwaaruit ik leef."

En daarom voelen steeds meer mensen de kracht van de woorden van Jezus: Ik ben de Goede Herder. De Messias is niet te koop en laat zich ook niet versjacheren. In plaats daarvan heeft hij ons gekocht. Dat is uiteindelijk onze enige zekerheid.

Hij is de GOEDE herder. Wat is goed? Wat is juist? Wat is de rechte weg? Wat is goed? Hoe moet ik die en die zaak aanpakken? Hoe moet ik heilrop reageren? Steeds weer moet je je geweten testen en bij je geloof te rade gaan: Wat is goed, wat is niet goed. Want het leven is een aaneenschakeling van keuzes.

Diep in ons hart hebben wij en intens verlangen naar dat ene moment, wanneer alles goed zal zijn. Dat alle kaad en alle pijn ten goede zal keren.

Paulus zegt het zo: "Want wij weten dat God alle dingen doet meewerken ten goede, voor hen die God lie hebben!"

Maar dat hemelse moment verlangen wij. De ontmoeting met God bij de poort van de hemel. Zoals wij verzochten wanneer een mens uit zijn lijden is verlost: "Zo is het goed".

Maar hoe zit dat dan? Moeten wij dan wachten op die laatste dag van ons leven, als wij aankomen bij de hemelpoort. Moeten we tot dan wachten voordat we het goede zullen vinden? Is God dan pas in het eeuwige leven de goede herder, en niet nu?

Zoveel tijd hebben wij niet. Zolang kunnen we niet wachten. Nu hebben wij behoefte aan een machtige, goede God. Hier en nu snakken de mensen naar uitzicht, naar leefbaarheid, naar genezing. Hier en nu, Here God willen we dat Gij een keer brengt in het lot van mensen. Hier en nu moet Gij een halt toeroepen aan volkerenmoord, aan de dood van kinderen. Nu, God, nu!

De pessimist zegt in zijn hart: Het zal mijn tijd wel duren, het zal er in deze wereld wel niet meer van komen.

Optimist ben je, als je leeft op de adem van Gods stem, die zegt: "Ik ben de goede herder en ik zet mijn leven in voor mijn schapen." Die stem van de Verlosser relativeert alle andere stemmen, die het goede van ojs wegjagen, vreemde stem en die leven verstikken.

Leven op de adem van Gods stem, die zegt: Ik ben, Ik ben gekomen, opdat jullie leven hebben en overvloed! Je zult erop uit gaan en weide vinden" Als dat geen optimisme is! Twee woorden lezen we hier nog, die ons vooruit tuwen naar optimisme, die ons de vreugde van het geloof laten zien.

Het eerste woord is: Er op uit gaan. Beseffen we wat ons hier wordt aangezegd? Dat aloude beeld van de Hemelpoort, die smalle poort waardoor wij misschien zullen binnengaan, is niet een compleet beeld. Beseffen we eigenlijk wel, dat God een optimist is, een goede God. Beseffen we wel, dat door diezelfde Hemelpoort alle goedheid en liefde van God naar ons toekomt? Die poort is geen eenrichtingverkeer!

Stromen van zegen, een regen van goedheid komen naar ons toe door die Hemelpoort en daarmee zullen we erop uit gaan en weide vinden, getuige zijn, apostel zijn. Erop uit! Niet als kerk, als gemeente je opsluiten in je eigen geloofsdelen, geen getto van christenen, geen warme club-geest, geen blindheid, geen kortzichtigheid, geen bekrompenheid, maar kwetsbaar, erop uit, vanuit de zekerheid van het geloof, o zoek naar leven, naar leefbaarheid, naar overvloed!

Want Hij is gekomen, opdat wij overvloed hebben en leven. En dat is het tweede en laatste woord: Leven!

Het is hier en nu, in dit leven, dat God de goede Herder is voor ons mensen. Wie zijn wij dan dat wij als pessimisten zouden zeggen: Niemand weet hoe het zit.

Ik ben het brood des levens, zegt Jezus.

Hoe zullen wij dan leven? "Er ontstond opnieuw verdeeldheid onder de joden om die woorden." Ja zo gaat het altijd. Bekvechten, zeuren, ruziemaken over wat waarheid is.

Hoe zullen wij leven? Leven zullen wij op de adem van Gods stem. En dat is:

- niet bang zijn, dat je leven aan de vernietiging is prijsgegeven maar erop vertrouwen, dat het waar is wat je gelooft.
- Erop uit gaan, buiten deze muren, naar de plek waar anderen leven, om je te bekommeren om hen, met wie het niet goed gaat.
- Altijd weer stem geven aan hen die dwalen, hen die vluchten, hen die niet meer gehoord worden, stem geven aan de blindgeborene, stem geven aan wie onrecht aangedaan wordt, de wees de weduwe.
- Zelf die stem durven naspreken en zeggen: tegen de ander: Ik ben er voor je, Ik ben je naaste, je erend, steun maar op mij, Ik ben er, hoe dan ook, je kunt op me rekenen. Want jij en ik, wij zijn het zout der aarde.

Wij leven van de goedheid en de liefde van God. En de enige weg naar de hemel is, het goede te doen. Want, zo zegt Paulus: Gods gebod is heilig en rechtvaardig en goed. Is dan het goede mijn dood geworden?